

Tôi không là nhà dân chủ. Tôi là mặt nhân viên an ninh.

Tuy nhiên, đất nước đang ở tình hình như thế này thì tôi cũng không thể không nói lên tiếng nói của mình.

Số lãnh đạo của Đảng:

Chúng tôi luôn được học tập và giáo dục là phải trung thành với Đảng. Vâng, với Đảng chúng tôi không phải với tập thể quốc gia. Nói như thế thì ai cũng hiểu về quan an ninh cũng như các cơ quan tư pháp khác không hoạt động để vì pháp luật, mà để vì số lãnh đạo, cho đạo thể chế trên.

Tôi còn nhớ lúc tôi mới bước vào ngành khi ngoài 20 tuổi, mặt hôm được giao trang trí hội trường, tôi hỏi về bí thư chi bộ: “Thì sao ta làm trang trí cho Đảng ngang hàng và bên trái của tập thể quốc gia?”. Tôi nhận câu trả lời: “Đảng đang lãnh đạo cả đất nước này. Đảng là do Đảng gây dựng nên. Và Đảng sẽ tiếp tục lãnh đạo. Anh không thấy câu khẩu hiệu trong hội trường sao Đảng Cộng sản Việt Nam muôn năm!”.

Vâng, Đảng muôn năm, giống như các tri thức học sinh học trong các phim Trung Quốc. Cũng vào khoảng năm 1989, sau các biến động chính trị ở Đông Âu, sự kiện Thiên an môn và vụ Trùng Xuân Bách, chúng tôi được tập trung học Nghị quyết 7 Trung ương khóa IV không đa nguyên đa đảng.

Có mặt đảng nghi ngờ như tuổi hỏi về bí thư chi bộ hỏi như sau: “Công lao của Đảng ta trong việc giành được độc lập, thế nhưng mặt đất nước không ai phải nhận. Nhưng làm sao có thể chứng minh được trong xây dựng kinh tế Đảng Cộng sản Việt Nam làm tốt hơn các thể chế khác?”. Người đảng nghi ngờ không thể tiếp tục làm việc trong ngành nữa. Nhưng câu hỏi phải nhận đó, đến nay vẫn chưa có ai trả lời được.

Và bên đảng có thể hình dung ví von của mặt sự thanh niên tiếp cận chúng tôi về lý do ngành an ninh của mình: Các mặt đất nước này cùng với toàn bộ tài nguyên là ngành thùng để chế tạo vũ khí;

Chúng tôi đi lên lòng dân tộc này như mặt con ngựa; Đường là con ngựa tôi cưỡi đây dắt con ngựa đi; còn quan an ninh là con chó đi sau để giữ con ngựa. Tôi đi cùng đi để tiến lên nữa mà tôi nghĩ tôi “làm theo năng lực, hưởng theo nhu cầu”. Con ngựa, con chó không thể đi theo cách của mình vì họ đã có mặt ông chủ. Ông chủ không cưỡi ngựa nên cần tiếp tục dắt đi.

Vai trò của lực lượng vũ trang đối với chế độ:

Hiện đây, bài viết của mặt tác giả cho rằng nếu đi tìm của Đường ta là lực lượng quân đội, an ninh hùng hậu là không đúng. Mặt lực lượng hùng hậu như tôi đề cập nhanh như tôi đi sẽ chỉ huy hoặc mặt thông tin liên lạc.

Các quan chức cấp cao trong quân đội là những người nắm quyền đất nước này. Họ có được quyền lực riêng nên họ rất kiên quyết. Còn những người lính, sẽ không cầm súng bắn vào người dân đâu, giống như bài Báo tiếng Berlin của Huy Đức: Có nhiều người lính phải sát khi được lệnh bắn vào đường bào mình!

Quân đội tôi chia thành nhiều quân chủng, quân khu. Khi hàng chớp bu phân rã, thì các khu vực không ai chịu được quyên ai, nên họ thường án binh bất động và nghe ngóng tình hình. Nói tóm lại, quân đội ta do Đường lãnh đạo, những bộ phận chủ chốt người lính là phần về Tập đoàn, phần về nhân dân chủ không trung thành với Đường.

Đối với ngành công an - an ninh, chủ có lực lượng cảnh sát là bộ dân ghét nhất do họ thường giữ quy tắc các vấn đề xã hội, tiếp xúc dân và những nhu cầu dân. Lực lượng thứ hai là an ninh làm những công việc để gìn giữ cho chế độ.

Quan chức thì có nhiều quyền lực, chủ nhân viên an ninh thì không đáng kể. Đây là lực lượng dễ bị biến chất, thực thi như tôi. Khi xảy ra tình thế mà không thể đứng xu hướng và quy luật, chính lực lượng an ninh là nhóm người thao túng trước và đưa ra những trái chiều đầu tiên. Nhưng để nhả của lực lượng an ninh sẽ là chủ đưa cho các nhóm đối lập, làm nhanh chóng phân hóa giữ lãnh đạo.

Nước ta còn có lực lượng thứ ba là an ninh quân đội. Lực lượng này chính là Tổng Cục 2. TC2

thực chất là cơ quan có rất nhiều quy định lệ thuộc và nhiều điều kiện. Họ thực sự uy hiếp, khống chế hàng ngũ lãnh đạo cao cấp, không cho bất kỳ sự liên kết đối lập nào, hay mồm miệng chửi nguyền đối nào. Họ có rất nhiều mảnh khoé và thủ đoạn, hiện nay họ bắt cáo là có quan hệ rất mật thiết với cơ quan an ninh Trung Quốc. Đây là lệ thuộc có thể đánh phá được, đe dọa hoặc tiêu diệt các cá nhân có mồm miệng chửi nguyền đối, bất kỳ trong Đảng hay ngoài Đảng. TC2 chính là con hổ dữ, công cụ hữu hiệu của lãnh đạo Đảng hiện nay.

Những mâu thuẫn tất yếu của xã hội chủ nghĩa hiện tại ở nước ta tất yếu dẫn đến một nền dân chủ:

Mâu thuẫn cơ bản nhất trong chế độ thực thi Mac - Lê. Họ đưa ra xã hội Cộng sản là con đường tất yếu cho xã hội loài người. Đó con người tự giác thì không cần cơ quan chuyên chính (Nhà nước). Đó năng suất lao động cao đến nỗi đáp ứng mọi nhu cầu của con người. Không ai có mong làm giàu, mà chỉ cống hiến. Mọi người làm theo năng lực và hưởng theo nhu cầu. Chúng ta bỏ qua giai đoạn phát triển từ chế độ nghĩa nên phải qua quá trình lên chủ nghĩa xã hội.

Bây giờ người ta chỉ cần đa số chúng ta cảm thấy phi thực tại. Vì trong cộng đồng tuyên truyền giáo ng trong tôn giáo đưa ra vision của thiên đàng vậy. Chủ nghĩa xã hội mà người dân phải vượt qua những khổ đau và khổ nạn mà con người phải chịu đựng trong thế giới này. Tôn giáo thì người ta mong có sự sống vĩnh cửu sau khi chết. Còn xã hội chủ nghĩa, con người phải phải “vác thánh giá hình búa liềm” không biết thì đối nào kiếp nào mới đến được xã hội Cộng sản chủ nghĩa.

Học thuyết Mác-Lê chỉ ra giai cấp lãnh đạo là giai cấp công nhân có liên minh với giai cấp nông dân. Nhà nước, luật pháp làm công cụ chuyên chính, thể hiện ý chí của giai cấp lãnh đạo. Họ hoạt động không vì nhân dân, quốc gia, mà hoạt động vì giai cấp. Khi quy định quá lớn, khái niệm giai cấp lãnh đạo bị biến chất. Thực chất chế độ có giai cấp công nhân nào lãnh đạo, mà chỉ có một tập đoàn Đảng lãnh đạo. Họ hưởng lợi từ tất cả những thành quả kinh tế và làm mọi cách để duy trì quyền lực.

Sau này, để cho Đảng có màu sắc dân tộc hơn, Đảng thêm vào “theo tư tưởng Hồ Chí Minh”. Không thể phủ nhận Hồ Chí Minh có một vai trò rất lớn trong sự nghiệp giải phóng dân tộc, nhưng tôi không đồng ý nên sùng bái cá nhân.

Chúng ta có thể chờ ra công lao của Hồ Chí Minh sau khi Nguyễn Văn Linh, những ca ngợi khi Nguyễn Văn Linh còn đang sống là sẽ sùng bái cá nhân đáng phê phán.

Hiện nay Đảng ta không sùng bái cá nhân nữa, nhưng vì có “học tập làm theo gương” để oai vệ Hồ Chí Minh” là trò mặt dân.

Đầu Xuân Canh Dần, Tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ đã nói: “Nếu đảng Cộng sản còn ngoan cố thì hãy giờ cái đầu lâu Ceausescu cho họ xem.”

Con người không ai hoàn thiện cả. Tại sao trẻ bé học sinh đã phải làm theo “5 điều Bác Hồ dạy”, Công an nhân dân, quân đội và nhiều đội khác phải làm theo các phụng ngữ ngôn của Nguyễn Văn Linh nâng hình tượng Hồ Chí Minh lên khác mặt và thánh trong tôn giáo, để phụng lên mình mặt tập thể để oai vệ.

Điều này không thuyết phục được các nhà trí thức. Không thể trích dẫn lời Hồ Chí Minh thì xem như mặt chân lý để huấn luyện người khác. Tôn giáo người ta thờ a nhơn kinh thánh và giữ thích kinh thánh theo quan điểm Giáo Hội.

Còn cuộc sống hiện đại, chân lý là thành quả sự phát triển của xã hội loài người được tích lũy và ghi nhận. Chúng ta có thể trích dẫn lời của nhiều bậc vĩ nhân, mà mỗi vĩ nhân họ chỉ ra chân lý ở góc độ nào đó, vào thời điểm nào đó. Còn chúng ta trích dẫn lời Hồ Chí Minh chỉ đạo giáng nhốt tôn giáo trích dẫn kinh thánh là không khoa học và không đúng đắn.

Đó phân tích các mâu thuẫn, tôi không dám nói lên quan điểm của nhóm người nào. Tôi chỉ nói theo quan điểm của tôi, dựa vào chân lý sự có mà xã hội đã thay đổi. Vâng, tôi là một con người đang sống trên đất nước mình tôi đưa ra 3 nhu cầu bình thường như thế:

- Điều đầu tiên: Tôi muốn được tự do.
- Điều đầu hai: Tôi muốn xã hội phải công bằng.
- Điều đầu ba: Tôi muốn đất nước phát triển, toàn vẹn lãnh thổ.

Phát biểu ba điều này, tôi có phải đúng không? Nhưng nhu cầu đó có đúng đắn không? Nhưng điều đưa ra có chính Nhà nước xã hội chủ nghĩa không?

Nếu bạn cho rằng ba điều trên là đúng đắn, mà Nhà nước kết tội tôi, thì chính Nhà nước chủ không phải tôi phải đúng! Và ta hãy xem Nhà cầm quyền đáp ứng 3 nhu cầu của tôi như thế nào?

Vì quyền lợi quá lớn trong tay, giới lãnh đạo đã vi phạm điều đầu hai trọng tâm. Họ tạo ra một xã hội không minh bạch để có thể làm giàu trên tài nguyên thiên nhiên và khai thác tài nguyên con người. Họ hô hào chúng ta tham nhũng, nhưng họ không thực hiện các biện pháp chúng ta tham nhũng đích thực.

Một yêu cầu rất chính đáng của tôi là được khai tài sản cá nhân trên mạng cho dân kiểm tra, nhưng họ không bao giờ chịu làm. Bên công khai tài sản được làm hình thức và lưu hành nội bộ thì bên chế tạo tham nhũng của họ thì không thể biết mình được.

Khi vi phạm điều đầu hai, họ sẽ tôi chỉ đạo, họ lên sang vi phạm điều đầu tiên. Tôi không được phát biểu những quan điểm của mình. Bên công cụ chuyên chính, họ ban hành các văn bản pháp luật để hợp pháp hóa việc vi phạm nhân quyền của họ. Tôi biết tôi do một cách hợp pháp.

Cùng lúc đó, khi vi phạm điều đầu hai, họ không thể hợp pháp được những nhân tài để xây dựng đất nước, làm đất nước tốt hơn và họ vi phạm tiếp điều đầu ba.

Họ sẽ bắt dân chúng đi. Họ sẽ lập công vũ trang không bao giờ hết. Họ trông mong một ngày mình họ thu được. Đó là minh chứng đây là một con hổ đói, bên chế tạo tham lam.

Khi quyền lợi của dân được minh mâu thuẫn với quyền lợi đất nước thì họ sẽ ra lúng túng: Bao giờ

quyền lực hay bỏ o vạ tị quốc. Bỏ o vạ quyền lực của tập đoàn lãnh đạo thì hy sinh quyền lợi quốc gia, nhân dân sẽ nổi lên chống lại, thậm chí bỏ quyền lực của họ.

Bỏ o vạ tị quốc thì phải bỏ quyền lực, giao quyền lực lại cho nhân dân. Chọn lợi nào thì kết quả cũng phải nhận ứng cho mặt nhân dân chủ. Nhận định này cũng đúng ng tị nh nh n định “siêu nghiêm trọng” của tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ.

Lực lượng của phong trào dân chủ ở nước ta:

Ở góc độ hợp tác của mặt ứng viên làm công tác an ninh, tôi chỉ dám liệt kê và không dám đánh giá. Lực lượng dân chủ hiện nay ở nước ta gồm:

- Nhóm ứng viên trí thức
- Nhóm lãnh đạo tôn giáo
- Cựu chiến binh, cựu quan chức Nhà nước
- Các tổ chức ở Hội ngoại

Bên nhóm này đã chính thức hoạt động hoặc lên tiếng nói công khai. Còn lực lượng quần chúng hữu thuân cũng cần phải kể ra đây:

- Giáo dân
- Nhóm ứng viên dân bầu áp bức, bỏ phiếu do tập quyền lợi và các phương tiện sinh sống hàng ngày.
- Sinh viên học sinh.
- Viên chức làm công ăn lương ở các cơ quan kinh tế, hành chính sẽ nghiệp bỏ bỏ bách.

Việt quy chế thành phần cho từng nhóm; đưa ra những công tác đấu tranh, những thành quả đất nước, thế mạnh thế yếu của các lực lượng này tùy sẽ đánh giá của từng người. Việt đánh giá sâu đưa ra đây sẽ không tránh được sự khiếm khuyết. Tiếp theo đây tôi chỉ nêu ra phương pháp đấu tranh hữu ích hiện nay.

Phương hướng nhân dân chủ ở nước ta:

Trước hết, vì mặt nhân dân chủ cho đất nước và sự hòa hợp dân tộc, chúng ta nên phê phán các hình thức chống Cộng quá đáng.

Lịch sử đã trao sự mệnh cho Đảng Cộng sản. Những người sinh sống trên đất nước này ít nhiều đều có liên quan đến Cộng sản. Khi ta nói chống Cộng, họ có cảm giác là chống những con người đang làm việc cho bộ máy Cộng sản chứ không nghĩ là chống tập thể Cộng sản.

Mục tiêu của chúng ta là xã hội tự do, dân chủ, tiến tới đa nguyên đa đảng. Đảng Cộng sản là một thành tố bình đẳng trong nền chính trị đa nguyên này. Chúng ta không thể vờn đảng xóa bỏ tất cả những thành quả mà Đảng Cộng sản đã làm được đến ngày hôm nay hay xóa bỏ toàn bộ bộ máy của họ.

Chúng ta chỉ tiếp quản và xoay hướng theo nền dân chủ: người nào được dân bầu thì lên, dân không bầu thì ra đi. Họ cũng như ta phải cạnh tranh công bằng.

Thứ hai, chúng ta không thể chuyển tiếp sang một nền độc tài mới dù mang tính đa nguyên. Hãy nhìn vào các cuộc cách mạng nhưng ở Đông Âu và cách mạng màu ở các nước SNG. Rồi thì những nước trong khối SNG thì có sự không có thay đổi về chính trị. Chính quyền mới thì có ra là nguyên bộ máy cũ tiếp quản, tiếp tục kiểm soát chặt quân đội, công an, truyền thông và lập nên một nền độc tài mới.

Thứ ba, chúng ta không thể một nền chính trị hỗn loạn khi chuyển sang đa nguyên. Một nền chính trị minh bạch, thể hiện ý chí của người dân, đề cao nhân quyền nhưng không thể để cho quá nhiều thế lực vì quyền lợi của mình mà gây ra những chuyển phá hoại, khủng bố, thảm chí bán nước.

Với những thành tựu dân chủ xã hội loài người đạt được đến ngày nay, tôi nghĩ rằng những nhà dân chủ Việt Nam để những thế lực và thế lực tào tháo xây dựng một xã hội nhân bản, nên được và phát triển.

Phương pháp đấu tranh phù hợp hiện nay:

Đến thời điểm này, phong trào dân chủ nên đấu tranh như thế nào?

Chúng ta thấy thời gian gần đây xảy ra quá nhiều các vụ án những nhà dân chủ. Có những kiện công an, có những đấu hàng. Nhưng có một quy luật của giới cầm quyền là: mồm nọ, rốn bồng; miệng hòa, yểu hiếp.

Phong trào dân chủ trước đây chủ yếu là tuyên truyền chống phá, hoạt động gián tiếp. Khi một số nhà dân chủ trong nước công khai, thì giới cầm quyền đàn áp rất thô bạo, như là Khô i 4806.

Tuyên ngôn của họ kêu gọi thay đổi chế độ và chế độ chế độ phải đi đến với nhà tù. Họ chỉ mong sự can thiệp từ bên ngoài, nhưng sự can thiệp này xảy ra rất yếu ớt, chế độ tô bóng các chính khách phương Tây.

May sao, chính Đài Truyền hình Việt Nam chọn cho các phong trào dân chủ đấu tranh trực diện và không vi phạm Điều 88 Bộ Luật Hình sự. Ta còn nhớ trong vụ tranh chấp đất 42 Nhà Chung, VTV có phát sóng ghi hình Đức Tổng Giám Mục giáo phận Hà Nội Ngô Quang Kiệt phát biểu tại buổi tiếp của UBND thành phố Hà Nội ngày 20/9/2008 và cắt xén lời nói mặt cách rất thô thiển nhằm bôi nhọ Đức TGM. Chính vì sự không trung thực của cơ quan truyền thông nên bên Công giáo đấu tranh cho “công lý và sự thật”.

Sau đó đến vụ Giáo xứ Thái Hà, chính quyền Hà Nội đấu tranh vì giành quyền đất, nhưng lại thua trước sự hiếp thông mạnh mẽ của giáo dân. Lại đến hai phiên xử của các giáo dân trong vụ Thái Hà, phía Công giáo phản ứng sự càn thiệp trên tinh thần bất bạo động và chính quyền không dám xử nặng hai phiên tòa trên.

Trong vụ Tam Tòa, sau khi bắt buộc mặt sự giáo dân, Giáo phận Vinh với sự lãnh đạo của Đức Tổng Giám Mục Cao Đình Thuyên đã hiếp thông hàng trăm ngàn người để biểu dương sức mạnh. Với việc châm ngôn: đấu tranh cho công lý, sự thật và bất bạo động của Giáo hội Công giáo, chính quyền đã không thể ngăn cản được sự tiếp hợp rộng rãi. Và cuối cùng hợp phe với thế lực giáo dân, không dám xử vì sợ sự tiếp hợp khác.

Các nhà trí thức dân chủ sau các vụ bắt buộc, thì chuyển sang mặt hình thức đấu tranh khác. Thay vì đấu tranh cho công lý của Giáo hội Công giáo, các nhà trí thức thêm vào: “chân lý – công lý - sự thật”.

Chân lý là những điều họ nói đúng, không ai có thể phủ nhận, chân lý có trái với quan điểm của mặt sự lãnh đạo, nhưng không vi phạm pháp luật. Phong trào mạnh mẽ nhất vẫn là phe phản ứng với vụ đất bauxite tại Cao Nguyên.

Vụ này đã được bàn công khai tại Quốc Hội, thì không thể cấm những nhà trí thức bàn. Với đất Hoàng Sa - Trường Sa lại liên thông với vụ đất bauxite thông qua đường ống dẫn liên thông là Trung Quốc. Đây đây chân lý của cả hai vụ đất đều là yêu nước. Mà yêu nước không phạm Luật hình sự.

Phong trào được tăng sức mạnh khi gần đây mặt sự ngược lại từng là viên chức chính phủ, có nhiều đóng góp cho nền chuyên chính, vụ cuối cùng lại dám nói ra sự thật.

Chính quyền có thể bắt buộc họ không nói trái quan điểm nhà cầm quyền lúc còn có công c

đường không cho họ, nhưng khi họ không còn gì để mất thì họ không sợ nữa.
Họ phải nói, vì không nói họ không thể tồn tại trong những ngày cuối đời.

Chính quyền có thể kết tội hành vi của họ, nhưng không thể kết tội tội ác họ đã làm.
Thật là có những Ba người khác của Tô Hoài, Họ ký của mặt thế hệ của Tô Hoài, Là cđ của Đảng
của Đào Hữu, Đời mới Đảng tránh nguy cơ sụp đổ của Tổng Văn Công...

Gần đây tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ đã đưa ra mặt pháp luật tranh chấp, trực diện và vô
cùng hiều quả. Thay vì theo pháp luật pháp ‘đoàn đánh đoàn’ của Trần Huỳnh Duy Thức, thì Hà Vũ
dùng chính luật pháp chuyên chính đánh thế hệ vào các cơ quan chuyên chính.
Nhà cầm quyền hoàn toàn bất ngờ trước chiêu thức này vì thế sự ra đời nay không ai biết tới
các cơ quan Nhà nước và chính các cơ quan nhà nước thế hệ không thi hành pháp luật.
Tòa án đòi trả tiền kiện Thủ tướng của Hà Vũ cho thấy mặt lợi hại trong ngành tư pháp
của nước ta - Đời tra xét xử hoàn toàn theo chế độ thì ngành tư pháp tự cáo mình là công
cơ của Đảng bất chấp công lý.
Tiếp theo đó, sau khi IDS tuyên bố giới thiệu đề phôi của Quy định 97 của Chính phủ, vì
trên tay Nguyễn Quang A đã giới thiệu cho Bộ Tư pháp và yêu cầu thế hệ nhân viên ban hành QĐ 97
là vi phạm thế hệ quy định.

Nhà nước đời thế hệ và dân chủ thế nào?

Mặt thế hệ im lặng trước kiện của Cù Huy Hà Vũ, mặt ngược đời đưa chính phủ đòi xử
lý các phôi của IDS phát biểu thi u trách nhiệm sau khi thế hệ này thế giới thiệu.
Ngoài ra, nếu chúng ta đã xem đoạn video ghi hình đời thế hệ của chính quyền Quân Đảng Đa
(Hà Nội) và các tu sĩ – giáo dân giáo xứ Thái Hà thì sẽ thấy cơ quan Nhà nước ‘tổ’ như thế nào
khi tranh luận với dân.

Hay các vị bất giới Ngươi buôn gió, Đoàn Trang, Mặt Nước, an ninh làm khó Đào Hữu thì cũng
hiều họ không thể chấp nhận nữa vì họ yếu lý. Nói tóm lại họ thi u lý, thi u lý phải nên họ
không thể tranh luận trước mặt các nhà trí thức dân chủ; họ càng quyên luyến nói chuyện họ
không cần lý lẽ

“Việc ban hành quy định 97/2009/QĐ-TTg là cần thiết, phù hợp với Hiến pháp, pháp luật”,
“nội dung này (bauxite) đã được Chính phủ báo cáo tổng hợp đời đời y đời đời cu c hợp thế 5 v a qua
nên sẽ báo cáo lại kịp thời sau”.

Hầu như n x án các nhà dân chủ, nh ng không dám x công khai vì s không tranh lu n đ c v i h ho c s phiên tranh lu n x án cá nhân bi n thành phiên tranh lu n ý th c h c a c n n chuyên chính. Nói tr ng ra, h s thua khi đ i tho i sông ph ng v i các nhà dân chủ.

Đi m g y c a ch đ chuyên chính:

Chúng ta đã t ng nghe h thuy t gi ng v s chuy n ti p các ch đ kinh t - chính tr : giai c p c m quy n không bao gi t b quy n l i c a mình và ph i l t đ h b ng b o l c cách m ng. Lý thuy t y phù h p v i nh ng qu c gia có n n dân trí th p và n n chuyên chính m nh. Th t s Đ ng Âu (tr Rumania và Serbi) s chuy n giao r t êm th m. H không c n đ máu ho c b o l c.

N c ta ch u nh h ng n ng n văn hóa và cách hành x c a Trung Qu c nên có s lo ng i m t 'Thiên an môn' ngay t i qu ng tr ng Ba Đình.. Chính vì v y các tu sĩ Công giáo t p h p dân chúng luôn dùng t b t b o đ ng. Nh ng khi qu n chúng t p h p đ o đ y ph n khích thì ranh gi i gi a b o đ ng và b t b o đ ng r t mong manh. V n đ là l i t phía nào.

Th t ra l i luôn phía chính quy n, đi m xu t phát l i t đ t đại và tôn giáo. Đi m g y s x y ra vì khung s n c a ch đ hi n nay không còn đ v ng đ gi c đ t n c. Ng i ta đã nhìn th y các ch t ch t nh, ch t ch huy n ti p thu đ t đại c a nhân dân đ bán cho gi i đ u t , ch ch t ph n l n là các đ ng viên.

M t ngày nào đó x y ra v tranh ch p đ t đại m t t nh mi n Trung gi a chính quy n và Giáo h i Công giáo. Hai bên nhanh chóng bi u d ng l c l ng. Xô sát x y ra khi tr n áp giáo dân. N u ch ng may ... có m t giáo dân b ch t, thì đây là m i l a bùng phát cho m t cu c cách m ng dân chủ.

Khi có giáo dân b ch t thì đi n ti n cách m ng x y ra theo các b c:

- Giáo ph n Vinh, Giáo ph n Hu hi p thông bi u d ng l c l ng đòi công lý.
- Giáo ph n Hà N i, Giáo ph n Xuân L c, Giáo ph n Sài Gòn bi u d ng l c l ng hi p thông.
- Bài gi ng các giáo ph n lên án m nh m chính quy n s d ng b o l c và hô hào t p trung l c l ng đòi công lý.
- Các t ch c nhân quy n th gi i lên ti ng.
- M t s c quan ngo i giao n c ngoài lên ti ng, k c Vatican.

- Hội đồng Giám mục Việt Nam bày tỏ quan điểm: lên án bạo lực, đòi xét xử kẻ gây ra bạo lực.
 - Nhà ng nhà trí thức dân chủ lên tiếng và hùu thuẫn cho quá trình kiên trì ng. Hội đòi xét xử cơ chính quy n c p T nh đ x y ra bạo đ ng.
 - Chính ph h a xem xét, kh i t h ình s k gây ra ch t ng i.
 - Nhà ng nhà trí thức dân chủ ch ra nguyên nhân c a các xô xát là t Lu t đ t đại và tham nhũng. Hội yêu c u s a đ i Lu t đ t đại, Lu t phòng ch ng tham nhũng.
 - Mặt s c quan báo chí đ a tin trung dung và b k lu t.
 - Mặt s nhà báo b sa th i cùng góp tiếng yêu c u t do báo chí và t do ngôn luận.
 - S có nh ng th o luận công khai c các công s , tr ng h c.
 - Mặt s Tr ng Đ i h c bi u đ ng l c l ng ng h dân ch , đòi c i cách giáo d c, t do ngôn luận, ch ng tham nhũng và lan nhanh toàn qu c. L c l ng sinh viên là l c l ng bi u tình kiên trì nh t.
 - Tăng ni tín h u m t s khu vực xu ng đ ng ng h dân ch , ph n đ i đàn áp tôn giáo, đòi t do ngôn luận, t do báo chí.
 - Mặt s quan ch c chính ph phát bi u ng h dân ch .
 - L c l ng an ninh phân hóa và có nh ng v n đ ng dần x p gây áp l c v i gi i lãnh đ o chớp bu.
 - S có thêm nhi u quan ch c ng h dân ch , đ ng th i kêu g i đa nguyên chính tr .
- Đ n đây các cu c bi u tình gây t ê li t toàn qu c và là đi m g y c a m t n n chuyên chính.

Nh ng k ch b n x y ra hình thành cách m ng:

K ch b n 1:

Qu c h i tri u t p phiên b t th ng.

Qu c h i tuyên b đ ng th c hi n Đ i u 4 Hi n pháp, gi i tán chính ph , thành l p chính ph lâm th i.

Trong th i gian so n th o hi n pháp m i và các lu t pháp có liên quan, Qu c h i có m i các nhà dân ch đóng góp t v n..

Tr ng c u dân ý v Hi n pháp m i. Hi n pháp m i ra đ i.

B u c Qu c h i m i (ho c t ng th ng m i), l p chính ph m i.

Cách m ng thành công m m n. Đây là cu c cánh m ng nhưng.

K ch b n 2:

Ch t ch n c ban b tình tr ng kh n c p.

Th t ng ra t i h u th cho l c l ng bi u tình.

Th t ng ra l nh dùng vũ l c.

Quân đ i ch ng l nh.

L c l ng bi u tình chi m tòa nhà Qu c H i, Chính ph , Đ ng, c quan truy n thông.

L c l ng bi u tình tuyên b th ng l i, đ ình ch hi n pháp, thành l p chính ph lâm th i.

Các b c k ti p t ng t k ch b n 1. Đây là cu c cánh m ng màu.

□

Kịch bản 3:

Quốc hội triệu tập phiên họp thường.

Quốc hội tuyên bố đường sách hiện Đại u 4 Hiến pháp, giải tán chính phủ, thành lập chính phủ lâm thời.

Chính phủ lâm thời là bình mới rượu cũ. Quan chức cấp cao nhanh chóng nắm các cơ quan sốc mới, truy n thông, soạn thảo hiến pháp mới nhưng không tham khảo ý kiến lập pháp dân chủ.

Trên cơ sở dân ý và Hiến pháp mới mà nội dung không đáp ứng yêu cầu của lập pháp dân chủ..

Lập pháp dân chủ tiếp tục bị u tình, chỉm các tòa nhà Quốc Hội, Chính phủ, cơ quan truy n thông. Quân đội không can thiệp.

Lập pháp bị u tình tuyên bố thảo ng lập, lập chính phủ lâm thời soạn thảo và trên cơ sở dân ý Hiến pháp mới.

Đây cũng là cuộc cánh mạng màu.

Kịch bản 4:

Chỉ thị của ban bố tình trạng khẩn cấp.

Thảo luận ra đề nghị cho lập pháp bị u tình.

Thảo luận ra nghị dùng vũ lực.

Quân đội chống lại. Mặt số thảo luận lãnh đạo hành động chính, đình chỉ hiến pháp, lập chính phủ lâm thời.

Việt soạn thảo hiến pháp mới có tham vấn của lập pháp dân chủ.

Hiến pháp mới được trên cơ sở dân ý và thông qua.

Tổ chức bầu tập thể ng, Quốc Hội. Quan chức quân đội tham gia nhiệm vụ trong chính phủ.

Đây là cuộc cánh mạng chưa hoàn thành. Nội chính trở nên tệ hại hơn Thái Lan. Chính phủ bắt nạt mới thì gian dối khi có cuộc cách mạng màu chính thức.

Trong 4 kịch bản ta sẽ không thấy có việc tẩm máu như Thiên an môn hay thành lập mới cho đội tài quân số như Pakistan khi tập thể ng Musharraf tiến hành hành động chính. Xác suất xảy ra cách mạng nhưng là 25% và cách mạng màu là 75%.

Mới một hình thức cách mạng đi kèm theo cái giá của nó. Nếu là cách mạng nhưng thì ‘anh’ sẽ là công dân tự do như bao người khác, được bỏ toàn tài sản, danh dự; các công trình văn hóa được bỏ toàn. Còn nếu là cách mạng màu thì các tập thể ng đòi bỏ bỏ, nhưng người ra lệnh đàn áp nhân dân sẽ bị xét xử.

Hãy chú ý và chờ đợi:

Cách mạng có thành công không? Bao giờ xảy ra điếm g. Lập sẽ không cho ta biết trước điếm gì. Nhưng ‘h’ sẽ sụp đổ vì ‘h’ không có chân lý, không có công lý và che giấu sự thật.

Hai cái trục bệ ng vũ lực và sự ngang ngửa c. Họ không được lòng dân. Hiện chúng ta chỉ ng kiến hệt phiên tòa này đến phiên tòa khác, sự bất b này đến sự bất b khác. Họ mnh tay với nhóm ng này và t ra nhân nhng nhóm ng khác. Một chế độ càng sự dng vũ lực với dân thì càng cho thấy chế độ đó mru ng bên trong. Nhng vũ lực cao nhứt thu c với quân đội, mà quân đội không đội d u với nhân dân. Thế c sự h l i r t y u với lực lượng d u sai an ninh và c nh sát d i quy n.

Đng c i đã chế t, chế chế bó đu c!

Bó đu c đã s n, chế c n m i l a!

S có m i l a do chính h d t.

Với r t nhi u tranh chấp đất đai với Giáo hội Công giáo, với cách hành xử b o ng c, d a vào lực lượng côn đồ c a nhi u chính quy n d a ph ng thì t t y u s có lúc m t giáo dân b m ng. B t d u hành trình đến đi m g y.

Với nhng ng i tiên phong Cù Huy Hà Vũ, Nguyễn Huệ Chi, Nguyễn Quang A, Vũ Kh i Ph ng, Thích Qu ng Đ mà b chính quy n b t d a vào lý do nào đó thì chế độ đã ti m c n đến đi m g y.

Hai lực lượng tiên phong này đang thách thức chính quy n. Và với b n chế t thi u lý, th a b o lực chế chế chế chế x y ra đi m g y vào lúc nào đó.

B n đã xem đ n phim quay c nh d b b c t ng Berlin chế a? Ng i Đ c hai bên b t ng đã ôm nhau h nh phúc bi t d ng nào! Tôi, cũng nh các b n hãy tin t ng vào lúc nào đó chúng ta s hít m t b u không khí t do tràn l ng ng c, trong m t bu i t i r p nhng pháo hoa. Pháo hoa m ng chế n th ng và t do!

Tôi mong m t ngày nào đó nhng nhà dân chủ b tù đày được gi i thoát trong vinh quang đ xã hội ghi nh n nhng m t mát hy sinh c a h . B n đng phê phán nhng nhà dân chủ cu i cùng cũng vì tham v ng chính tr c a mình. Con ng i có tham v ng thì xã hội m i phát tri n. Cho r ng h có làm b tr ng thì h cũng làm m t cách minh bạch và x ng đáng. Bù l i, h đem đến xã hội t do và phát tri n.

Tôi cũng m m t ngày nào đó không ai theo dõi quá trình sự dng internet c a mình n a, hay m t d a con c a M N m ra d i không ph i v ng lý l ch có ng i M ho t đng chế ng phá Nhà n c..

Chúng ta d u tin đến ngày đó, chúng ta cùng chung tay xây dng đ t n c này phát tri n, hà h i vào sau gáy ng i Hàn Qu c.. Khi đó Đ c TGM Ngô Quang Ki t s hãnh d n khi c m h chi u Việt Nam ra n c ngoài.

Con đường nào cho mặt xã hội dân chủ? (Mặt cán bộ an-ninh Việt Cộng phân tích tình hình đất nước)

Tác Giả: Đức Trí

Thứ Tư, 03 Tháng 3 Năm 2010 14:53

Đường Cộng sản Liên Xô cai trị nước Nga 74 năm. Đường Cộng sản Việt Nam cai trị miền Bắc, rồi đến cả nước đã 64 năm. Thời gian không xa đâu các bạn, Việt Nam cũng theo đi theo Liên Xô để chạm đến đường CSVN, đường cướp công và đàn áp nhân dân.